

[Jens Chr. Christensen.]

være sig kommunal grundskyld og kommunal bygningsskyld lige så vel som den bygningsskyld til staten, der endnu er tilbage.

Jeg har ønsket at understrege disse ting, for hvis regeringen og folketingets flertal nu i 11. time skulle besinde sig og stille tilstrækkelige midler til rådighed, da kan landbrugserhvervet hjælpes over de øjeblikkelige vanskeligheder, og regering og folketing kunne derefter tage fat på den langtidsløsning, som nødvendigvis må gennemføres, hvis erhvervet fremover skal frigøre sig fra sin afhængighed af tilskud fra staten. Også det peger vi fra venstres side på i betænkningen, idet vi understreger nødvendigheden af en strukturændring i dansk landbrug. Og venstre ønsker at fremhæve, hvor livsvigtig nødvendigt det er for dansk landbrugs fremtid, at landbrugsforpligtelsen i langt videre udstrækning, end nugældende love tillader, ophæves, så der gives tilladelse til samdrift, til sammenlægning af et langt større antal ejendomme end nu.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, som jeg gjorde forleden, at det skal ikke komme som et diktat gennem lovgivningen, det skal komme som et tilbud til indehaverne af de alt for små brug, som vor udstykningslovgivning har fremkaldt. Jeg mener, det vil være forkert, om indehaverne af vore små landejendomme alene skal undgælde, fordi dansk jordlovgivning ikke længere er tidsvarende. Derfor skal de frit have lov til at vælge, om de ønsker landbrugsforpligtelsen ophævet og dermed tilladelse til salg, til sammenlægning eller samdrift, eller de ønsker det bestående. Hvis det sker gennem fornuftig lovgivning, tror jeg, det kan gøres, uden at der slås værdier i stykker, men det er min bestemte opfattelse, at man i dansk landbrug må indstille sig på at blive færre til at producere, færre til at leve i dette erhverv. Jeg tror, det kan gennemføres, uden at landbrugets produktion af den grund bliver mindre, uden at det af den grund skal tabe sin evne til at skabe fremmed valuta til hele den danske husholdning. For blot få år siden havde ingen troet det muligt for dansk landbrug at udnytte de moderne tekniske hjælpemidler, som sket er. Det må vel indrømmes, at det er en følge af, at de mange landbrugsmedhjælpere er

draget fra landet ind til byerne. Dansk landbrug ved, at man ikke er ved vejs ende endnu på disse områder, men man ved også, at en betingelse for at komme videre er, at vor lovgivning tilrettelægges sådan, at alle muligheder kan udnyttes.

Som det fremgår af betænkningen, er vi fra vor side fuldt ud klar over, at de problemer, der her er nævnt, er af vidtrækkende betydning, og at det er problemer, der måske ikke kan gennearbejdes i løbet af få dage, men det er venstres agt under en eller anden form at tage sagen op på ny i den nærmeste fremtid, enten ved ændringsforslag, hvis det kan nås, inden sagen kommer til tredje behandling, eller ved senere at rejse sagen her i tinget.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte for et øjeblik siden en serie af tal og beregninger, som udvalget har modtaget. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at disse tal og disse beregninger jo overhovedet intet siger os. Der var stillet op, hvad den laveste forrentningsprocent og den højeste forrentningsprocent var inden for de forskellige landbrugsejendomsstørrelser og inden for de forskellige egne i hele vort land, men tallene sagde intet om, hverken hvad fortjenesten har været i kroner og ører; eller hvad gennemsnitsfortjenesten har været, hvor mange der ligger i kategorien med positiv forrentning, og hvor mange i den kategori, hvor der er negativ forrentning. De sagde overhovedet intet; det tror jeg alle i udvalget var enige om, og derfor forundrer det mig meget, at det ærede medlem hr. Carl Petersen kører frem med disse tal her ved denne behandling.

Langt mere klart og langt mere skarpt stod de tal, som jeg brugte, da sagen var til første behandling. Der blev klart redegjort for, hvad landbrug i forskellige ejendomsstørrelser har haft i indtægt sammenholdt med den indtjening, man har haft inden for andre folkegrupper. Disse tal har man ikke rørt ved. Det kan man simpelt hen ikke, fordi de er rigtige, og det er vel derfor, det ærede medlem hr. Carl Petersen bruger de tal, som ingenting siger, og det er vel på linje med den indstilling, det ærede medlem har haft under de forhandlinger, vi har ført om denne lovgivning.

Må jeg så slutte med at sige, at jeg på venstres side kan anbefale at stemme for